

MƯA UỐNG RƯỢU MỘT MÌNH

Chiều mưa chẳng giống xứ mình
không nghe mái gỗ gió rình qua khe
chung quanh kín bốn tường che
mà sao vẫn lạnh lòng nghe thấm buồn
Bạn bè chẳng đến một tên
ngồi đây lạt miệng chợt quên tháng đầy
tiện tay rót chút rượu tây
uống khan để nhớ những ngày xót xa
Rượu ngon men khác bên nhà
uống chung với mối tình xa ngậm ngùi
chiều mưa tâm cảnh xứ người
hợp thêm ngậm đắng thấy đời cạn đi
Nhớ người giữa cuộc phân ly
nhớ bàn tay siết môi ghì chặt nhau
bây giờ chạm hầy còn đau
dấu răng ngày trước mà sao chẳng lành?
Chiều mưa uống rượu một mình
trong hơi men cạn những hình bóng xưa
bỗng dưng thấy rượu cũng thừa
làm sao uống lại ngày xưa tuổi người...

nguyễn văn long